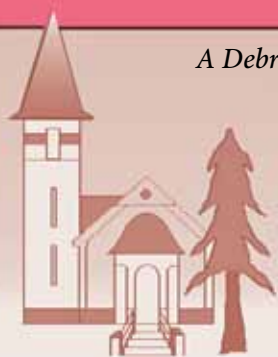

A Debrecen-Csapókerti Református Egyházközség lapja

magvetés

XXIV. évfolyam 3. szám

2019. Pünkösd

„Térjetekek meg, és keresztelkedjetekek meg
valamennyien Jézus Krisztus nevébe, bűneitekek bocsánatára,
és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” Ap.Csel.2,38

A Szentlélek ajándéka

„Nem hatalommal és nem erőszakkal,
hanem az én lelkemmel!

- mondja a Seregek Ura.” (Zakariás 4,6)

Az ünnep ajándék. Nem kell ezt magyarázni december 24-én senkinek. A keresztény ember számára pedig elsősorban maga Isten az Ajándék, Aki testet öltött Jézus Krisztusban. Karácsony mellett a húsvéti ünnepkör is ajándék. Nekünk a golgotai keresztnél és az üres sírnál semmi nem jelent többet. Ebben van a mi életünk, nemcsak földi vonatkozásban, hanem örökkévaló módon. Pünkösöd is ajándék. A megígért és kiíradt Szentlélekről Péter apostol így tett bizonyosságot: „megkapjátok a Szentlélek ajándékát” (ApCsel. 2,38c).

Zakariás próféta által Isten Pünkösöd előtt több mint 500 évvel kijelentette: „**Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel!**”

A hatalom az akarat véghezviteléhez, megvalósításához szükséges erő és lehetőség. Egy közösségben érvényesíteni, olykor rákényszeríteni a másokra a saját akaratot. Nem véletlenül mondjuk, hogy valakinek *hatalmában áll megtenni*, vagy éppen valaki hatalmába keríti a másikat. A hatalommal lehet Istentől rendelt módon is élni, de lehet visszaélni is. A történelemben találkoztunk már diktatórikus hatalmakkal, s azok ideig-óráig tartó működés utáni összeomlásával is. A hatalom megkíséرتi az embert,

de a zsoldáros bizonyágtétele figyelmeztet: „Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint emberben bízni” (Zsoltárok 118,8). „**Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel!** - mondja a Seregek Ura.” Hogyan nézne ki az ajándék, amit hatalommal rendelnek el? Milyen ajándék az, ami nem szívből jön?

Az erő fizikai és lelki értelemben is értenődő minden élőlény számára. Van az embernek, az állatnak, de még a termőföldnek is ereje. Beszélhetünk fegyveres erőről, harci, katonai erőről, amelyekről sokszor nehéz eldönteni, hogy áldás, vagy éppen átok. A hatalomhoz hasonlóan az erővel is lehet élni, úgy ahogyan és amire Isten adta, és lehet vele visszaélni is erőszak formájában. A fegyverrel őrzött békesség pedig nem kis képzavart okoz... A Seregek Ura ezt mondja: „**Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel!**” Hogyan nézne ki az ajándék, amit erőszakkal kínálnak? Lehet-e egyáltalán ajándéknak nevezni azt, ami a nagyobb erővel való visszaélésből fakad?

Isten Lelke bár hatalommal és erővel bír, de nem erőszakos, nem él vissza a helyzettel, nem használ ki. Isten Lelke ajándék. Ahol az emberi hatalom és erő elfogy, ahol az ember már semmit sem tehet, ott Isten még mindig cselekszik a Szentlélek által! Ahogyan Jézus megígérte és meg is adta: „Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek” (ApCsel. 1,8a). A hatalomról pedig ezt olvassuk: „*Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek*” (Jn. 1,12-13).

Adja nekünk Isten ezen az Ünnepen is ezt az Ajándékot a Szentlélek által!

Lakatos Zoltán lelkipásztor

„Mit tegyünk...?... Térjete meg...!”

(Olv.: Mk 1, 14-15; Csel 2,37-41)

Mikor és hogyan kezdődik el valami? A tudósok azt állítják, hogy az univerzum: 13,7 milliárd éve, Földünk pedig 4,6 milliárd éve keletkezett. Alapvető tény, hogy például a gyermek élete az anyai szervezetben két sejt egyesülésekor veszi kezdetét ... De igazán értékes, személyes életünk akkor és úgy kezdődhet el, ha nem egy szál magunkban, elszigetelten gondoljuk azt el, hanem egy bizonyos kapcsolódási folyamatban, a minket körülvevő világ ránk ható eseményeiben. Így beszélhetünk általában a különféle természeti vagy gazdasági hatásokról, a gyermek-szülő, a férj-feleség kapcsolatokról, de valakinek egy országhoz, nemzethez tartozása kérdéséről is.

Azonban az Istent kereső, vagy másképpen a ténylegesen hívó ember számára az élet valójában akkor kezdődik el, lesz tartalmassá, amikor Isten hatókörébe kerül, és ő kezdi formálni, irányítani gondolatait, magatartását a mindennapokban.

Lássuk hát, hogyan történik ez?

Isten érzékelhető, látható módon megjelen az emberiség életében, mégpedig egy-szülött Fia, Jézus Krisztus által. Ezt a ténytet nemcsak Keresztelő János, de Jézus maga is kijelentette, meghirdette, amikor azt mondta, hogy „betelt az idő, és elközelített már az Isten országa: térjete meg, és higgyetek az evangéliumban” (Mk 1,15). Ezen a helyen tulajdonképpen arról van szó, hogy Jézus Krisztus földi élete által Isten országa kezdte el áldásos munkáját az emberek között (Lk 17,20). Ezt a ténytet persze balgaság lenne különféle spekulációkkal, naptári számításokkal, fizikai mérésekkel igazolgatni, mert ez a csodás történést csakis azokban lesz valósággá, akik magu-

kat rá tudják bízni Istenre.

Mi következhet azt követően, hogy az Isten üdvözítő kegyelme, mint a megváltozás csodás lehetősége az embereknek megjelen (Tit 3,4)? Gyökeres változás, megfordulás, irányváltás kezdődhet el ilyenkor: Istenhez fordulás, amely a megtérés csodás folyamata („Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott Krisztus Jézus” – Fil 3,12). Mert ez az irányváltás még nem egy lezárt tökéletességre jutást jelent az egyes ember életében. Hanem azt, hogy meglátja a célt, és ettől kezdve számára csakis a minőségi változás szorongató szükségessége lesz fontos. Megkezdődik az egyes emberben ilyenkor az arra való törekvés, hogy ebben a földi életében Isten szerint éljen, „(aki) arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban” (Tit 2,12). Nem szenteskedve, magát előtérbe állítva és másokat lenézve, hanem egymáshoz igazodó szeretettel. Ez pedig bizony nem megy másképpen, csak úgy, hogy lélekben meghalunk az ó-emberi lényünknek. Nem véletlenül szölt erről Pál úgy, hogy „öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fősvénységet, ami bálványimádás” (Kol 3,5). Ez szinte erőnket meghaladó küzdelem, de nem lehetetlen, hanem Isten kegyelméből a csodás megváltozás titka: „többé ... nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amelyet most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem” (Gal 2,20).

Kálvin ezt mondta ezzel kapcsolatban:

„Az újjászületésnek az a célja, hogy Istennek a képe, melyet Ádám bűnbeesése megrontott és majdnem eltörölt, bennünk visszaálltassék. Ezt tanítja az apostol, midőn így szól (2Kor 3,18): „Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre”. Továbbá (Ef 4,23): „újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtett”. Hasonlóan szól más helyen is (Kol 3,10): „és felöltöztétek az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy egyre jobban megismerje őt”. Az említett újjászületés által tehát Istennek igazságosságába, amelyből Ádám miatt kiestünk, Krisztus jósága állít vissza bennünket úgy, amint Istennek tetszik, mindazokat, kiket az élet örökébe felvesz, előbbi állapotukba helyez vissza. Ez a megújulás azonban nem egy perc,

nem is egy nap, vagy egy év alatt tesz teljesé, hanem Isten állandó, sőt sokszor lassú előhaladás folytán szünteti meg az ő kiválasztottaiban a test romlottságát: megtisztítja őket a szennytől és saját templomaivá teszi, megújítván minden érzéküket (a jó cselekvésére)” (Institutio).

Mit tegyünk hát, hogy mindez bekövetkezhesen? Úgy 2700 éve Mikeás próféta, Ézsaiás kortársa fogalmazta meg a külsőségekre sokat adó, vallásoskodó ember kérdését: „Mivel járuljak az Úr elé?” Különleges vallásos cselekményekkel? A próféta megadja a feleletet: „Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint (Jézus megjelenése óta = evangélium szerint!), törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben” (Mik 6,6-8). Egyszerűbben: „Add nekem a szívedet, fiam, és tartsd szemed előtt utaimat!” (Péld.23,26).

Rácz László lelkipásztor

„Atyátok lelke szól általatok.”

„Ezután kiment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt a vámszedő helyen ülni. Így szólt hozzá: Kövess engem! Az otthagyt mindent, felkelt, és követte őt. Lévi nagy vendégséget rendezett neki a házában. Nagy sokaság volt ott, vámszedők és mások, akik velük együtt telepedtek asztalhoz. A farizeusok és a közülük való írástudók pedig zúgolódtak, és ezt mondták tanítványainak: Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt? Jézus így válaszolt nekik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket megtérésre.” Lukács 5,27-32

A gyülekezeteknek általában van egy

magja. A mi gyülekezetünknel ez kb. 130 fő. Ők azok, akik rendszeresen járnak a vasárnapi istentiszteletre és van egy ettől jóval kisebb csoportja, akik egyéb gyülekezeti alkalmakon is ott szoktak lenni. Ez jelenleg kb. 20 fő. Az igehirdetés elsősorban tehát azokhoz az emberekhez jut el, mint ez az újság is, akik aktív tagjai a gyülekezetnek. Jézus szándékosan azokat szólította meg, akik a farizeusok szemében bűnösök voltak. Mondhatja-e bárki közülünk magáról, hogy „én nem vagyok bűnös”? Az újjászületettek azért nem mondanák magukról ezt, mert jól tudják, mily gyakran botlanak meg nap mint nap. Aki pedig nem született még újjá, az gyakorlatilag nem képes saját magát helyesen megítélni a bűn kérdését

Jézus mondja:

Én vagyok

**a jó
pásztor.**

*A jó pásztor
életét adja
a juhokért.*

Jn 10,11

illetően. Eléggé egyértelmű tehát, hogy újra és újra találkozunk kell az igén keresztül Jézussal, hogy alakítson, formáljon minket. Le kell nyesegetni a vadhajtásokat, növekednünk kell a szeretetben. Amikor rendszeresen szembesülünk emberi gyengeségeinkkel, bűneinkkel, akkor érezzük igazán szükségét az újjászületésnek.

De mi a helyzet azokkal, akik nem járnak templomba, gyülekezeti közösségekbe? Szabad-e megítélni őket emiatt? Úgy gondolom, hogy nem. Egyáltalán nem biztos, hogy más információs csatornákat használva nem a helyes úton járnak ők is. Egyáltalán nem biztos, hogy bűnösebb életet folytat az, aki nincs ott vasárnap a templomban. Mindazonáltal ha valóban jó úton halad Jézus megismerésében és a hit útján, akkor be kell következni annak is, hogy vágyat érezzen a gyülekezeti közösséghez való csatlakozáshoz.

Mit tehetünk mi, gyülekezeti tagok mindezt?

Amit biztosan megtehet bármelyikünk, az hogy nyitott szemmel és füllel jár a világban. Amikor a környezetünkben segítségre van szüksége valakinek, akkor azt önzetlenül erőnkhez mérten tegyük meg. Hangsúlyoznám az önzetlenséget. Ne várjunk el tehát semmit sem cserébe. Az Úr majd munkálkodik helyettünk ebben a kérdésben. Aki megtapasztalja az önzetlen segítséget saját maga felé, az előbb-utóbb

nyitni fog mások felé. Mindenki ott van a jó, csak erősíteni kell ezt a tulajdonságát. A másik, amit fel kell vállalnunk, hogy hirdessük az evangéliumot mindenütt, ahol ezt a helyzet felkínálja. Aki tanult idegen nyelvet, az tudja, milyen nehéz először megszólalni azon a másik nyelven. Ez egy hasonló helyzet, sőt még talán nehezebb is. Viszont ott a biztatás a bibliában:

„Íme, én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé: legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok! Óvakodjatok az emberektől, mert átadnak a törvényszékeknek, és megkorbácsolnak zsinagógáikban, sőt helytartók és királyok elé hurcolnak énmiattam, tanúbizonysággul nekik és a népeknek. Amikor azonban átadnak titeket, ne aggódjatok amiatt, hogyan szóljatok, vagy mit mondjatok, mert megadatik nektek abban az órában, hogy mit mondjatok. Mert nem ti vagytok, akik beszéltek, hanem Atyátok Lelke szól általtok.” Máté 10,16-20

Ugye nem lehetetlen mindez? Egy dolgot biztosan azonnal megtapasztalsz majd testvérem. Amikor nem nyomja semmilyen teher a lelkedet, amikor jó érzés árasztja el az egész lényedet az átélt szeretetet megtapasztalva, akkor a beteg elindul a gyógyulás útján, és első jeleként nyugodt és pihentető lesz az alvásod!

Potyók Áron presbiter

A legnagyobb szeretet

Egész életünket behálózzák a földi, emberi kapcsolatok, amelyek azonban nagyon törekenyek. Könnyen megtörténik az eltávolodás, az elidegenülés. Az idő hamar elválaszt, a halál pedig könyörtelenül elszakít

egymástól. Jézus Krisztus erre azt mondja: „Nem maradok el tőled, sem el nem hagyalak téged.” Zsidók 13,5

Jézus Krisztus a mindenség Ura, a világ-egyetem teremtője és fenntartója, az Őszö-

vetség Jahvéja, aki Józsuénak ezt mondta:”
Veled leszek ahogy Mózeszel is veled voltam.
Nem maradok el tőled, nem hagylak el.”
Józsué 1,5

Ő az Úr Jézus Krisztus.

Isten gyermeke vagy. Lehet, hogy most éppen nagyon fáj valami, mert elvettetett tőled az, akit szerettél, vagy éppen elhagyott téged. Lehet, hogy mindaz ami értékes volt számodra, nincs többé.

De gondoldj arra, hogy az Úr az, aki ott van melletted. Ő nem ment el.

Nehéz napok törtek rád ? Fordulj hozzá, teljes szívvel, őszintén, hiszen senki sem lehet olyan közel hozzád, mint Ő.

„Uram, te megvizsgálász, és ismeresz engem. Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat. Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra. Még nyelve-men sincs a szó, te már pontosan tudod, Uram” 139. Zsoltár, 1-4 verse.

Veled van, amikor átölel az éjszaka sötétje, amikor elkerül az álom.

Veled van, amikor felragyog az első nap-sugár, veled van, ha éppen felhők borítják az eget.

Veled van mindenütt, mert Ő a jó pásztor. Elmondhatod te is:

„Az Úr az én pásztorom, nem szűkülök-döm. Fűves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy.” Zsoltárok 23,1-4

Az Úr Jézus Krisztus együtt érez veled. Amikor meghallotta, hogy Lázár meghalt, elment Betániába, és:

„Amikor Jézus látta, hogy Mária sír, és a vele jött Zsidók is sírnak, megrendült lelkében... és könnyekre fakadt. János 11,33-35

Az Úr ismeri jól a te fájdalmadat, csalódásaidat, a nehézségeket, amelyeken át kell menned.

De Ő ott is veled van. Istennek van egy csodálatos ígérete, amely így szól:

„Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el.

Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg” Ézs.43,2

Nem azt mondja, menj át a vízen, és majd a parton figyellek, vagy, hogy szedd össze magad és küzdj, hanem azt:

„ÉN VELED VAGYOK.”

Ő, a jó Pásztor együtt van veled, ott van a szenvedéseidben, ott van az éjszakában, mert szeret téged, hiszen olyan pásztor, aki életét adta a juhokért, érted is.

Fontos vagy neki ebben az állapotodban is, és használni akar.

Tudja, hogy kicsi erőd van, tudja, hogy gyenge vagy, mégis azt mondja:

„Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” 2Kor 12,9

N.N.

László Ilona presbiter

Értékek ma, avagy a lélek gyümölcse: 8. SZELÍDSÉG

Pál apostol galatákhöz írott levelében hetedikként szerepel a szelídség, mint a lélek gyümölcse, azaz azon termés, amely a hívő emberben a Szentlélek munkájának eredményeként terem. Mint egy szőlőfűrtön a szemek, úgy teremnek meg a hívő ember szívében ezek az értékek. Vannak kisebb és vannak nagyobb szemek, attól függően, hogy melyik mennyire van jelen bennünk. Ezen gyümölcsök kizárólag a belsőnkben, a szívünkben alakulnak ki, amelyek aztán cselekedeteinkben is megjelennek.

Mit is jelent a szelídség?

A mai elértéktelenedett világban nem feltétlenül pozitív a jelentése ennek a szónak. Milyen is a szelíd ember?

Sokan inkább szerencsétlennek, tehetetlennek, olyannak gondolják, aki nem tudja magát megvédeni, kiállni az igazáért. Aki pedig ilyen, az nem érvényesül, azt eltiporják, háttérbe szorítják, mert jelenleg

inkább az erőszakos törtetés, erélyesség az, ami célravezető az életben.

De a kérdés az, hogy valóban ez-e az igazi cél-e?

A mindenáron való siker, boldogulás okoz-e a léleknek is boldogságot?

Végső kérdésként pedig az, hogy a megszerzett javak, pozíciók jelentik a boldogságot?

Sokat hallani manapság az ún. kiégésről. Karrierjük csúcán lévő, 40 év körüli embereknél tapasztalható ez a jelenség, amikor már nem okoz örömet a munka, depresszióssá válnak, családi életükben problémák, krízisek jelentkeznek, pedig látszólag teljes az életük, sikeresek, megfelelő egzisztenciát teremtettek, mégsem boldogok.

Vajon miért? Lehet, hogy Isten nélkül élnek? Azt mondta egyszer egy idős rokonom, hogy ő már koránál fogva is rengeteg temetésen járt, de még egyetlen koporsóban sem

látta, hogy a megszerzett vagyontárgyakat az elhunyt mellé temették volna. Mert valójában nem a kézzel fogható, pénzen megvehető tárgyak azok, amik az ember életében a legfőbb boldogságot okozzák, sokkal inkább érzések, személyek, vagy élmények azok, amik örömet okoznak.

A szelíd ember valójában alázatos, amely azonban nem megalázkodót jelent, hanem olyan tulajdonság, amely alapján elfogadjuk, hogy az akaratunk nem a mi akaratunk, hanem az Úr akarata, alávetjük magunkat az isteni gondviselésnek és nem a magunk észére támaszkodunk, hanem az Úrra bízunk az utainkat. (Zsolt.37,5)

És akkor biztosak lehetünk abban, hogy jó irányba fog haladni az életünk, mert Ő az, aki egyengeti.

„Tanuljátok meg, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok” (Mt.11,29) - mondja Jézus. Jézus ezt leszámítva máskor saját magáról nem is fogalmaz meg jellemvonást. Róla gondolja-e azt bárki, hogy erőtlén, pipogya jellem volt?

Persze, hogy nem, elég egyetlen példát említenünk, a kísértésnek háromszor is ellenállt, semmi nem tántorította el az Úrhoz

való alázatosságától. A szelidség legpontosabb meghatározásához tehát Jézus személyisége vezet. Az Atyához való hűsége, alázatossága, az emberekhez való türelme, jósága. A Biblia egy helyütt egyenesen a bűn ellentétéként tartalmazza a szelidséget, (Támogatja az ÚR az alázatosokat, de porig alázza a bűnösöket. - Zsolt.147,6.) azaz a szelidség nagyon fontos jellemvonása a keresztény embernek, amelyet a szívünkben a Szentlélek munkál ki.

„Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.” (Mt.5,5)

Az eredetileg arámi nyelven elmondott hegyi beszédben a szelíd szó egyben alázatos is jelent. És Jézus úgy beszélt, mint akinek hatalma van. A szelíd embernek tehát hatalma van. Olyan hatalommal bír, hogy magát az üdvösséget is innen eredezteti Jézus.

A Szentlélek munkája által lehetünk mi is olyan szelídek, mint Jézus. Ennek a szelidségnek pedig meglesz a jutalma, ami nem más, mint az üdvösség, az örök élet.

*Áldott pünkösödöt kívánva,
testvéri szeretettel:
Nyilasi Márta*

Nagy Kornélia

SZENTLÉLEK HÍVÁSA

Nélküled csak könyv a Bibliánk:
Talán szebb, különb, mint sok másik,
De Igévé tüzedtől válik.

Nélküled Jézus ember volt csak
És holtak maradnak a holtak,
De ha tüzed betölthet minket,
Megvilágítja értelmünket,

Látjuk Benne a Fiú- Istent.
Ki értünk odaadott mindent,
S legyőzve halált, bűnt és átkot,
Mégváltotta a holt világot,

Hogy aki Megváltónak vallja,
Vele éljen, Ő úgy akarja.
S mi boldog tanúk, valljuk, éljük,
Mert üzenetét már jól értjük...
Jöjj Szentlélek, áradj ki reánk!

Egységnap

„Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!” Zakariás 8,23.

2019. május 18-án Debrecenben adtak hálát Istennek a magyar reformátusok a határon belül és kívül lévő egyházrészek újraegyesülésének 10. évfordulóján a megtartott kegyelemért, amellyel mindez ideig hordozott minket a mi Urunk, és munkálta közöttünk a testvéri egységet.

A Nagytemplom előtti téren a délelőtti ünnepi megnyitón és a délutáni úrvacsorás istentiszteleten a Krisztusban való egység és közösség megélésének fontossága volt a középpontban.

Isten elvégezte a teremtett világ megváltását Jézus Krisztusban, és ez a szeretet arra indít minket, hogy építsük Isten országát: hirdessük az evangéliumot, és hordozzuk egymás terhére szeretetben, valamint sírjunk a sírókkal és örüljünk az örülőkkel. Krisztus testének tagjai egységben tudják betölteni az Úrtól kapott küldetést, és oda küld az Úr áldást és életet örökké.

Dr. Fekete Károly püspök úr a délutáni hálaadó istentiszteleten a Zakariás 8,23. és a Mk 1,36-38. Igék alapján a próféciák

Krisztusban való beteljesedéséről szólt. Benne van velünk az Isten, és erre a legnagyobb áldásra van szüksége minden embernek. Isten azért választott ki minket Krisztusban, hogy megismerve Őt legyünk a népek világosságává és útjelzővé, hogy mások is rátaláljanak az egy, igaz Istenre.

Dr. Bogárdi Szabó István püspök úr igehirdetésében Krisztus tökéletes áldozatáról beszélt, amelyre az úrvacsora emlékeztet. Isten és ember között minden elválasztó akadály elvetetett, Jézus által szabad az utunk Istenhez, és a Vele való egység egyszer szemmel láthatóvá lesz.

Az ünnepségen megemlékeztek az üldözött keresztyén testvéreinkről is, valamint a nélkülözőkről, az istentisztelet perselypénzével a Nagydobronyi Irgalmas Samaritánus Gyermekotthont támogatták.

Az egész napos rendezvényen több helyszínen egyházi szervezetek és missziók mutatkoztak be, kórustalálkozó, presbiteri és nőszövetségi alkalmak voltak, valamint testvérgyülekezetek találkozhattak egymással.

Istené legyen mindenért a dicsőség!

Tárnok Tamás lelkipásztor

A Szentlélek ajándéka

„Uram ! Micsoda az ember, hogy tudsz
felőle, és az embernek fia,
hogy gondod van reá.” / Zsidókhöz 2, 6 /

Visszaemlékszem a tíz évvel ezelőtti egy-
ségnapra, amikor a környező országokból
jövő testvérek egy kis zacskó földdel érkez-
tek, és a Kossuth téren felállított kis emel-
vényre borították. Mindenki a másikéra
öntötte jelképezve az összetartozást.

Most amikor tíz évvel később ismét együtt
örülhettünk egymásnak, újra megtelt a
Kossuth tér az idelátogató testvérekkel. Az
időjárás is kedvezett, szinte egész kellemes
napsütés köszöntötte az alkalmakat. Így
történt, hogy a mi gyülekezetünk is talál-
kozhatott egy Kolozsvár mellől, Egeresről
érkező gyülekezet tagjaival, akik az Egység
napra érkeztek, közel 40 fő.

Találkozásunk olyannyira kellemes volt,
mintha mindig is ismertük volna egymást,
hiszen az Úr Jézus Krisztusban egyek va-
gyunk, nincs ebben semmi meglepő. Egy
kis helyiségbe invitáltuk a gyülekezet tag-
jait, ahol már el volt készítve a szeretetven-
dégség számukra. Gyülekezetünk lelkes
asszonytestvérei süteményt sütöttek érke-
zésükre. Amikor két gyülekezet, akik még
korábban nem találkoztak egymással, de
az Úrban egyek, akkor olyan a találkozás,
mintha mindig ismertük volna egymást.
Elindultunk arra a helyre, ahol a gyüleke-
zetünk szeretetvendégséggel várta gyüleke-
zet tagjait. megterítették, csak helyet kellett
foglalni. Istennek hála minden a legna-
gyobb szeretetben zajlott.

Az egeresi gyülekezet lelkésze röviden fel-
vázolta, hogy élnek, szolgálnak, öröm volt
részünkről hallani más gyülekezet életét,
miként szolgálják az Úr Jézust.

Búcsúzásakor gyülekezetünk meghívást
kapott Egeresre, amit Lakatos Zoltán lel-
készünk örömmel fogadott, és időpont
egyeztetésre, és főleg imádságban hordoz-
va a találkozás időpontját, majd hirdetni
fogja. Mindezek után elbúcsúztunk egy-
mástól, áldást kívánva a nap további ré-
szére. Hiszen a napnak még nem volt vége,
Istentisztelet és Úrvacsoraosztás még hátra
volt.

Jézusom, én követlek nagy örömmel Tégedet.

Vedd a kezem kezébe, és vezess a mennybe!

Gyengék vagyunk, kicsinyek.

De Te erős vagy és jó, ez oly boldogító!

Híven követlek, fogadd el szívemet!

Oly sok az ellenségem, Jézus Te légy vezérem.

Vedd a kezem kezébe, és vezess a mennybe.

Híven követlek, fogadd el szívem.

Szeretettel: László Ilona presbiter

ITT és MOST – OTT és AKKOR (Hétköznapi és Bibliai nők élete Isten színe előtt)

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr – békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.”
Jeremiás 29,11

„Mivel Isten tudja, hogy mi lesz holnap, nem kell félnünk a mában.” (Heinrich Giese)

Egy öt éves kislány, a nővére esküvőjének napján, az anyukája fülébe súgva ezt mondta:

- Anyukám, szép volt ez a mai nap, remélem, lesznek még ilyenek az életünkben. Jó lenne időnként egy gyermek szemével látni. Meglátni a láthatatlant és nem elrohanni az igazán értékes napok és üzenetek mellett, főleg Isten személyesen hozzánk szóló szava mellett. Vajon kész vagyunk-e meghallgatni, ha Isten üzeni szeretne nekünk? Jó lenne megtalálni a legszebb betűtípust, és a szavakat is, annak megírásához, amit átéltünk 2019. május 11-én, amikor újra női bibliakörön lehetünk együtt, immár sokadik alkalommal. A nap esszenciáját növelte, hogy ugyanezen a délutánon kérte Isten áldását közös életére egy ifjú házaspár is a templomban. A vendégünk pedig Gál Judit kórházlelkész volt, akinek szelíd, Istenre figyelő, hűséges élete sokak számára hozott már változást. Tanítása által kirajzolódott előttünk a Bírak korában élő Mánóah feleségének, Sámson anyukájának lelki alkata. Ott és akkor a filiszteusok hosszú évek óta tartó, gyötrelmes rabigája nehezedett Isten népének vállára. Lelki életükre az volt jellemző, hogy „ismét azt tették, amit rossznak lát az Úr. Ezért az Úr a filiszteusok kezébe adta őket negyven esztendőre.” (Bír 13, 1-2) Mánóah

és felesége életében is ott voltak a külső és belső nehézségek. Ebben a vészterhes időben szólította meg Isten szava Mánóah feleségét. „Megjelent egyszer az Úr angyala az asszonynak, és ezt mondta neki: Lásd, te meddő vagy, nem szültél. De teherbe fogsz esni és fiút szülsz... „ (Bír.13,3-5)

Mielőtt azt gondolnánk, hogy a filiszteusok uralma büntetés, inkább azt mondanám következmény. Isten népe nem volt a helyén, ezért jöttek a filiszteusok.

Fontos nőként is feltenni a kérdést magunknak: Istennek tetsző életet élek-e? Mert azon az életem mindenkor áldás van. Mit teszek látszából, beálllok-e a panaszkodók, egymást ingerlők, képmutatók sorába, logisztikázok, hogyan kerülhetnék előnyösebb helyzetbe, vagy választom még a nyomorúságos időkben is azt a helyet és élethelyzetet, amit Isten rendelt el számomra? Mert terve van velem és kérhetem tőle, hogy mutassa meg nekem.

Válaszoljuk meg tehát magunkban ezt a kérdést:

Mit jelent Krisztus gyermekeként hordozni azt a sorsot, amiben benne vagyok?

Mánóah felesége meddő volt, ez egy nőnek ott és akkor, a társadalmi szokás szerint nagy szégyent jelentett. Ez egy felszínes megítélése a másik embernek, de akár bevalljuk, akár nem, sokszor mi is így tekintünk még a hozzánk legközelebb álló emberekre is. Talán a házastársunkra, gyermekeinkre, munkatársainkra. Isten Igéje azonban bizonyítja, hogy mi van ennek a „meddő” asszonynak a szívében. Isten üzenete mindig azokhoz érkezik, akiknek kész a szíve meghallgatni azt. Ez nem képesség, hanem egy döntés. Isten mellett döntöttem, őt szeretném követni akkor is, ha rögös úton vezet. Nem Mánóah, hanem a felesége kapott egy üzenetet. Isten betöltötte a szégyent, a hiányt „teherbe fogsz esni, és fiút szülsz.”, de Isten egy ígéretet is adott mellé, „Ő kezdi majd megszabadítani Izráelt a filiszteusok hatalmából.” Isten ígéretei és ajándékai, bármi legyen az, soha nem lehetnek öncélúak. Feladatot hoznak. Vajon mit tudok tovább vinni, tovább adni? Nem azért kapott valaki gyermekeket, családot vagy tudást, szép énekhangot, zenei képességeket vagy éppen felülről való bölcsességet, hogy azzal az ember a maga komfortját és dicsőségét biztosítsa, vagy kizsákmányo-

lásra fordítsa, hanem, hogy éljen vele, azaz mások felé szolgáljon azzal és betöltse az Isten által rendelt küldetését. Mánóah felesége, amint megkapta az üzenetet azonnal elmondta a férjének, nem titkolta el, nem kérkedett vele, hanem bevonta őt Isten szeretetébe. Tudunk-e úgy jelen lenni a sivár, embert próbáló hétköznapiakban is, hogy ne megkeseredjenek, hanem megszentelődjenek a kapcsolataink? A házasságunk? Elmondhatjuk tehát, hogy nem az a fontos, hogy mit teszünk, hanem az, hogy hogyan tesszük. Szavak nélkül is bizonyágtétel lehet az életünk. Mánóah feleségének ereje az Úrral való szoros szeretet kapcsolatból fakadt, mert sok erőre volt szüksége felnevelnie és elhordoznia fia küldetését. Talán így imádkozott: „Mily drágák nekem szándékaid Istenem, mily hatalmas azoknak száma! Számolgom, de több a homokszemeknél, s a végén is csak nálad vagyok... Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!” 139.Zsolt.17-18,23-24

Szeretettel: Lakatosné Hegedűs Judit

Anyák napja

Gyülekezetünkben 2019.május 5-én, azaz május első vasárnapján Anyák napja alkalmából elsőként kórus szolgálata köszöntötte az édesanyákat, nagymamákat és dédnagymamákat, majd Lakatos Zoltán lelkipásztor szóban is köszöntötte az ünnepeket, külön kiemelve gyülekezetünk jelenlévő, 96 éves édesanya, nagymama tagját.

Az ígéhirdetést követően a gyermekek énekes és hangszeres szolgálatát hallhattuk, láthattuk, valamint az istentiszteletet követően ajándékkal is kedveskedtek az ünnepeketnek.

Az ígéhirdetésben Pál apostol galatákhöz írott leveléből szólt az ige, aki gyermekeinek tekintett, természetesen lelki értelemben valamennyi gyülekezetet, szülői aggódással figyelve őket.

Ugyanilyen aggodás az élete a szülőknek is, legyen a gyermek akár csecsemő, akár felnőtt ember. Ő szülei számára mindig gyerekek marad.

Isten is ilyen féltő szeretettel van a nyája iránt, jobban félti őket, mint a szüleik, és az emberek okot adnak az aggodásra, ezen túlmenően a világ is egyre gonoszabb, egyre több és több kísértés éri az embert.

Isten óvó figyelme, aggodása bizonyosságával azonban nyugodtan várhatjuk a holnapot, várhatjuk akár a terheket, megpróbáltatásokat is, mert Ő az, akinél terheinktől meg tudunk szabadulni, le tudjuk azokat tenni úgy, ahogyan a szülői házba hazatérő gyermek is megpihen.

Isten áldja meg az édesanyákat, nagymamákat, dédnagymamákat, keresztanyákat, adjon nekik hosszú életet!

Testvéri szeretettel: Nyilasi Márta

KONFIS EMLÉKEK

Rác Zsófia: Örülök, hogy lehetőségünk volt, egy jó kis hétvégét együtt tölteni a konfirmációs csapattal.

Én személy szerint, nagyon szeretek utazni, így a buszos utak jól teltek, de azért jól jött volna az a B6. Kellemesebben lett volna a film nézés, egy puha fotelban. Este jókat aludtunk.

Az Istennel való beszélgetés, feltöltött.

A hosszú túrázások után, hazatérve nagyon jól esett a finom étel, amit a nénik főztek nekünk.

Amikor Vizsolyba mentünk a Bibliához kár, hogy nagyon hideg volt!

Na hát igen, ilyen, nagy és különleges Bibliát még nem láttam.

Nagyon szép volt minden, ha lesz rá alkalom, akkor újra visszajövök Óhutára.

Fehér János Attila: Nagyon jó volt a kirándulás, a túra és a enivaló. Nagyon jó volt az Istentisztelet! És a szállás is jó volt és a táj az meg gyönyörű volt

Sütle Luca: Március utolsó hétvégéjén a konfirmandus társaimmal és lelkészeinkkel elutaztunk Óhutára.

Ez a kirándulás nagyon jó alkalom volt arra, hogy jobban megismerjük egymást. Nagyon sokat túráztunk, megnéztük a Regéci várat és ellátogattunk Vizsolyba is, ahol megnézhattük a híres Vizsolyi Bibliát. Jutott idő arra is, hogy filmeket nézzünk és még egy kis éjszakai sétára is elmentünk. Nagyon jól éreztük magunkat, sokat beszélgettünk és sokat nevtünk.

A vasárnapi istentiszteleten Vizsolyban vettünk részt, ami igazán emlékezetes ma-

rad. Hamar eltelt ez a hétvége és nagyon hálás vagyok, hogy részt vehettem.

Bodnár Zsolt: Ezúton is szeretném megköszönni ezt a hétvégi kirándulást! Nagyon élveztem mind a túrát, mind a látogatást Vizsolyba. Jó volt a közösség, a kilátás és az ételek is :)

Árvai Hédi: Élménybeszámoló az óhutai konfirmandus kirándulásról!

A legjobb talán a túrázások voltak de az egész nagyon jó volt. A túrákban az fogott meg, hogy sosem volt könnyű, de kihívás-ként lehetett rá tekinteni. Nagyon szép volt a kilátás is. Jól éreztem magam Vizsolyban is, jó érzés volt nyomtatni és látni az eredeti vizsolyi Bibliát! A buszos út is jó volt, mert szépeket láttunk és végre aludtam, ellentétben éjszaka. Nekem a filmek is tetszettek. Jó volt kettesben elcsendesedni Istennel! Köszönöm szépen a lehetőséget!

Papp Melitta: Én nagyon jól éreztem magam a konfis kiránduláson.

Szerintem a legjobb a délelőtti elcsendesedés volt, mert így közelebb kerülhettem Istenhez.

Nagyon örülök, hogy elmentünk Vizsolyba és megnéztük a vizsolyi bibliát, mert szerintem érdekes volt.

A túrázás is jó volt, amikor lefele jöttünk, de amikor felfele mentünk, az nem tetszett. Örülök annak, hogy a kirándulás során jobban megismerhettük egymást és jobban összebarátkozhattunk.

Köszönöm a lehetőséget, hogy elmehettem:

Sárga Janka: Köszönöm szépen, hogy elmehettem erre a kirándulásra. Nagyon jól

éreztem magam. A legjobb az volt benne, amikor a hegyről lejövet jókat beszélgettünk, de azért az esti beszélgetéseket sem felejttem el, amik az Istennel való kapcsolatomban mélyítését erősítették. Nagyon hamar eljött az idő, hogy haza kellett jönni, ugyanakkor örültem is neki, mert már jó volt találkoznom a szüleimmel és a tesómmal, akiknek rögtön elmeséltem élményeimmet. Azért is hálát adok, hogy senkivel se történt semmi baj.

Még egyszer köszönök mindent!

Szabó Patrik: A kirándulás jó volt, nagyon élveztem. Főleg a hegymászást. Köszönöm az élményeket.

**Valahová mégy, vezérel téged,
mikor aluszol, őriz téged,
mikor felszerkensz, beszélget te veled (Péld. 6,22)**

Gyermekoldal

Jézus elküldte a tanítványait, hogy mindenkinek mondják el a földön a jó hírt.

De nem csak egyszerűen elküldte őket, hogy:

- Menjetek, és boldoguljatok úgy, ahogyan csak tudtok! Ha sikerül, akkor ügyesek voltatok.

Jézus a tanítványoknak megígérte, hogy a küldetésükhöz megadja a megfelelő segítséget. És Ő meg is tartotta az ígértét.

Amikor a tanítványok megértették, hogy Jézus már nem sokáig lesz velük a földön, akkor nagyon elszomorodtak. Nem is tudták, hogy mihez kezdjenek! Visszamentek halászni, és nem kezdték hirdetni az evangéliumot. Úgy érezték, hogy hiányzik nekik a támogatás, a biztatás, a bátorítás. Jézus nélkül nem megy. Igaz, hogy Jézus többször is megígérte, hogy a gyermekei nem maradnak segítség nélkül. De mégis egyedül érezték magukat. Hiszen Jézus már nincs velük.

Jézus megtartotta, amit megígért. Miután az Atyához felment a mennybe maga helyett küldött valakit. Küldött valakit, aki

- segíti,
- vigasztalja,
- bátorítja a tanítványait, aki
- tanácsokat és
- ötleteket ad nekik.

Akit elküldött, az nem más, mint a Szentlélek, akiről azt ígérte Jézus, hogy

- láthatatlanul
- mindig
- mindenhol

velük lesz.

Így a tanítványok nem érezték már magukat árván Jézus nélkül sem.

Honnan tudták, hogy velük van a Szentlélek? Egy különleges napon mindannyian megtapasztalták. Mindannyian átélték, amikor megérkezett hozzájuk a Szentlélek. Ez Jeruzsálemben történt, egy házban. Amikor szerte Jeruzsálemben rengeteg ember volt. Hiszen egy nagy ünnep volt. Amikor megérkezett a Szentlélek, akkor a tanítványok azt érezték, hogy erővel töltődnek fel. Mindannyian, kivétel nélkül mindnyájan felbátorodtak. Mire bátorodtak föl? Hogy beszéljenek mindenkinek Jézusról! Hadd tudja meg mindenki, hogy Jézus él! Nem is tudtak már abban a házban bent maradni. Tudták, hogy ki kell menni az utcákra. Menni kell a sok-sok emberhez, akik ott ünnepelnek!

És ők semmit sem tudnak Jézusról. Beszélni kell nekik Jézusról.

Vajon félték attól, hogy kinevetik őket? Nem, mert a Szentlélek bátorságot adott nekik. Az összes tanítvány azonnal tanítani kezdett Jézusról. Aztán Péter kezdett beszélni Jézusról. Beszélt arról, hogy hogyan élt Jézus. Beszélt arról, hogy hogyan halt meg, és hogy feltámadt. És nagyon nagy csoda történt. Mert a sok ember, aki nem is tudott beszélni Péter nyelvén, mind megértette, amit Jézusról tanított. És az még nagyobb csoda volt, hogy el is hitték sokan.

Igaza volt Jézusnak, a Szentlélek valóban nagyon segít.

És pünkösdötől kezdve a tanítványok tudták, hogy a Szentlélek van velük Jézus helyett, és segíti, vezeti, bátorítja őket.

És ettől kezdve mindig a Szentlélek segítette őket.

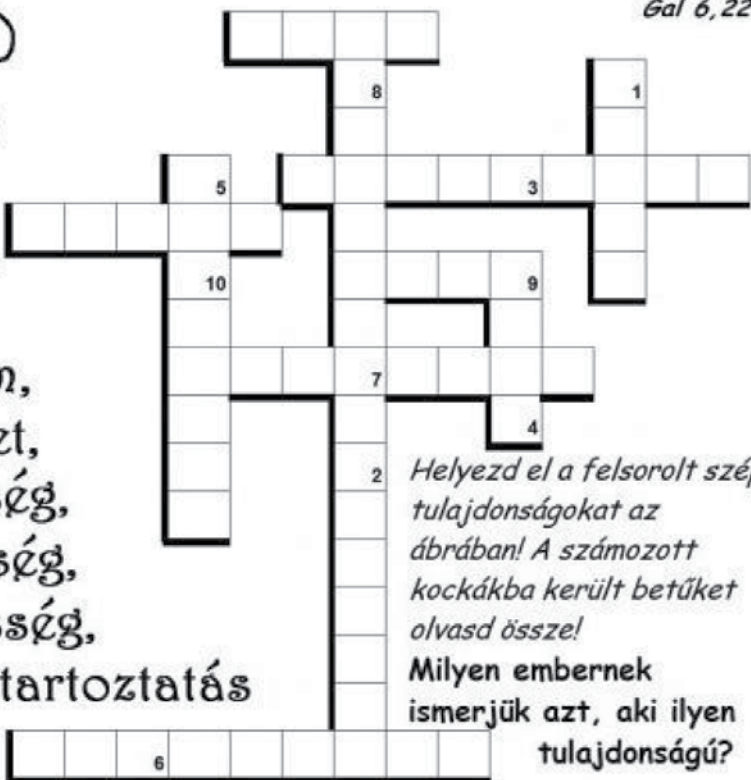
Nem voltak már egyedül akkor sem, ha egy ember sem volt mellettük.

(Forrás: Hid-tan)

Gal 6, 22

öröm,
hűség,
jószág,
türelem,
szeretet,
békesség,
szelídség,
kedvesség,
önmegtartoztatás

2 Helyezd el a felsorolt szép tulajdonságokat az ábrában! A számozott kockákba került betűket olvasd össze!

Milyen embernek ismerjük azt, aki ilyen tulajdonságú?

Somogyi Imre

PÜNKÖSD NAPJA

Aki nem tud a hit szárnyán
a magasba szállni,
nem is tud a Megváltónak
Szentlelkére várni.

Ó, emberek! Krisztus nélkül
mit ér ünneplésnek?
Nincs ott pünkösöd, nincs ott áldás,
ahol nincs Szentlélek.

Azért tehát Őt várjátok,
Őt várjátok! - eljő
Hittel égő lelketekbe,
Mint a nyári szellő...

Eljön Krisztus szeretettel,
eljön Szentlelkével,
ha várjátok s imádjátok
pünkösdi reménnyel!

Megtelik a szív és lélek
nemes indulattal,
ha bevonul oda Krisztus
teljes diadallal.

Csak úgy lehet pünkösöd napja
áldás, öröm, béke -
a győzelmes, igaz hitnek
gyönyörű pecsétje!

ÁLLANDÓ GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

- Vasárnap:** 10.00 órától istentisztelet a templomban
Az istentisztelettel párhuzamosan
vasárnapi óvoda és iskola
9.30-tól imaközösség
az istentisztelet áldásáért a gyülekezeti házban
9.50-től énektanítás a templomban
17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban
15.00 órától minden hónap első
és harmadik vasárnapján istentisztelet Domboson
- Kedd:** 10.00 órától Tevékeny Kezek Szeretetkör
17.30 órától bibliaóra – vezérfonal: Második Helvét Hitvallás
- Szerda:** 10.00 órától Baba-mama kör
10.30-tól bibliaóra az Idősek Napközi Otthonában
16.00 órától Bibliaóra Domboson
17.30 órától minden hónap első szerda estjén
presbiteri bibliaóra
- Csütörtök:** 9.00 órától Tevékeny Kezek Szeretetkör
19.00 órától kéthetente felnőtteknek konfirmáltak bibliaköre
- Péntek:** 15.00-17.30 Sport- és asztalközösség Fialatok számára
17.00-19.00 Bibliaprogram, tanítás, beszélgetés Fialatok számára

ANYAKÖNYVI ADATOK (2019. április 15. - 2019. június 3.)

A keresztség sákramentumában részesült:

Kosztá Petra.

Isten áldja meg hitbeli növekedését!

Házasságkötésükre Isten áldását kérték:

Nagy Gábor és Czakó Mariann, Szilágyi Norbert és Fülep Sarolta.

Áldásokban gazdag családi életet kívánunk!

A vigasztalás Igéjét hirdettük:

Szatmáry János (72), Kovács László (40), Czégyény Gyuláné Deme Ilona (84),

Botos Lajos Pálné Biri Róza (94), Tar Barbara (39), Cseh Magdolna (92)

és Somosi Józsefné Tokaji Éva (78) elhunyt testvérünk ravatalánál.

A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma
4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601
E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu
Bankszámlaszám: 11738008-20716422
Megjelenik: kéthavonta • Példányszám: 300
Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen